

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Iohannis papę.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

tur. Interim vero det operā quātū fieri p̄ tua dilectio, vt oībus eccl̄ie filijs innoteſcat, quid contra ipiū ſenſū ſcdm euāgelicā doctrinā & apl̄icā p̄dicemus, q̄a licet plene q̄ ſemp tuif-ſet atq̄ eēt catholici coḡ ſnia ſcripſerimus, tñ nūc q̄q̄ ad cōfirmādas oīm mētes nō paꝝ exhortatōis addimus. Memor em̄ ſum me ſub illius noīe eccl̄ie p̄ſidere, cuius à dño leſu Chriſto ē glorificata cōfessio, & cuius fides oēs qdē h̄ereses deſtruit, ſed maxime ipietatē p̄ntis erroris expugnat, & itelligo aliter mihi nō licere, q̄ vt oēs conatus meos ei cauſe i q̄ vniuerſalis eccl̄ie ſalutē infenſtat, impēdā. Ne aut̄ aliq̄ negligēt̄ occaſiōe ſcripta n̄a ad vos nō potu-erit puenire, & exēplaria eorū nūc mittēda credim⁹, vt nullomō fidei quā defendim⁹ p̄di-atio vīꝝ doctrinę notitię ſubtrahaſ. Data. V. noī. Maij Iohāne Narſete. IIII. CC. cōſulib.

Incipiunt decreta Johannis pape.

A Ohannes eps vniuerſis epiſ p Germaniae & Gallie p̄uincias cōſtitutis in do-mino ſalutē. Optauerā ſiquidē chariſſimi p n̄i charitate collegiū om̄es dñi ſacerdotes in vna deuotōe pſiſtere, nec quēquā phibita gratia, aut fauore ſa-cerdotū ſectari, aut à via recta diſcedere, & quāquā credamus diſectionē ve-ſtrā ad oīm opus bonū eē paratā, vt tñ efficacior ſiat, cōgruū nobis viſum ē līſis ſedis apl̄icæ, vt aīceſſoꝝ q̄q̄ n̄oꝝ veſtigia imiteſur, vos monere p̄ce-pta diuina & apl̄icæ ſediſ instituta viriliter pagere, & phibita non tangere ſed cauere, nec cuiquā liceat vñq̄ doctrinā patꝝ deſererere, & ſacerdotali honore gaudere. Perlatū eſt ad ſe-dē apl̄icā emerſiſſe, & denuo reuiuſcere phibitū, & funditus extirpādū, tā à ſctō Damaso q̄ à ſctō Leone viris apl̄icis, atq̄ ab vniuerſis synodali autoritate epiſ rephensibile atq̄ op-pido inolitū viſum eo qd̄ qdā corepi, qui & à p̄dictoꝝ aīceſſoꝝ ſctōꝝ apl̄olicorū patrib⁹ & viris apostolicis, & ab ipſis ſue a nobis ſunt phibiti, ſicut eorū hac tenuis decretā vñ-tra modū ſuū pgredieſ, donū ſcti ſpū p ipoſitionē manū tradat, & alia q̄ ſolū p̄tifici-bus debent cōtraſas pagant, pſertim cū ex. LXX. diſcipulis q̄ꝝ ſpeciē in eccl̄ia gerūt le-gatur nullus donū ſpū ſancti p manu ipoſitionē traſidiſſe. Qđ aūt ſolis apl̄is eorū q̄ ſuc-cessoribus p̄priſ ſit offiſic tradere ſp̄m ſctm, liber Aſtuū Apoſtoloꝝ docet. In cōſilio vero Cefarienſi ita de corepiſ habet ſcriptū. Corepi q̄q̄ ad exēplū & formā. LXX. viden̄ eſſe, vt cōminiftri aūt ppter ſtudiū qđ erga pauperes exhibēt honorenſ. Si em̄ meliores ſanctio-reſ q̄ ſanctis apl̄is eſſe putatiſ, facite q̄ illi nō fecerūt, & ſup extollite vos illis. Si em̄ eiulſdē or-diñis eſtis & equiparare vos vultis illis, nolite agere q̄ illi non egerunt, ſed imitamini prout meli⁹ poſteſt exēpla, & veſtigia eorū, illi aūt p̄cipiēt dño illisq̄ denūtiāte, vt illi & ſucceſſores eorū tñmodo p manu ipoſitionē traſaderēt ſp̄m ſctm, & nullū vñq̄ ex. LXX. ſcientes eis illiſtū fore, q̄ꝝ typū (vt ūdīctū eſt) corepi anteq̄ prohibitiſ eſſent in eccl̄ia gerebat tra-dere p manu ipoſitionē ſp̄m ſctm pmiſerūt, dātes ſuccessoribus eorū exēplū, ne vñq̄ talia p̄ſumerēt. Vñ in ac̄tibus apoſtoloꝝ ſcriptū ē. Cū audiffent apl̄i, qui erāt Hieroſolymis, qa recepit Samaria verbū dei, miſerūt ad eos Petruꝝ & Iohannē. Qui cū veniſſent orauerunt p ipſis, vt acciپerent ſp̄m ſctm. Nec dñi em̄ in quemq̄ illoꝝ veneſerat, ſed baptizati tñ in noīe dñi leſu. Tunc iponebat manu ſup illos, & acciپebat ſp̄m ſctm. Nō ergo vt iā dīctū eſt a-liquē ex. LXX. licet pauci eſſent apoſtoli ad hoc opus pfiendū direxerunt, ſed Petruꝝ & Iohannē apoſtolos p manu ipoſitionē traſdere ſp̄m ſctm miſerunt, q̄ꝝ vice epi in eccl̄ia gerunt, & nō corepi, qui LXX. diſcipuloꝝ formā aī, phibitionē eorū gerebant. Quod illi nō fecerūt vos facere nolite, ne diſſimiles eis, & indigni eorū ſuccēſſione & miſiſterio eſſe videamini, quia vt ait dñs in euāgeliō, qui nō eſt mecū aduersum me eſt, & qui non colli-git mecū diſpargit. Sic aūt Petrus princeps apoſtoloꝝ adiutores ſibi aſciuit Linū & Cletū, nō tñ poſteſtate pontificij, aut ligandi vel ſoluēdi eis normā traſdidit, ſed ſuccēſſori ſuo ſanctō Clemēti, qui ſedē apoſtolicā poſt eū & p̄tātem p̄tificale traſdente ſibi beato Petro te-nere pmeruit. Linus vero & Cletus miſtrabat exteriora, princeps aūt apl̄oꝝ Petrus ver-bo & oratōi inſiſtebat, & q̄ nō incōgrue ad traditionē ſpū ſancti p manu ipoſitionē pti-nent. Vñ & in ac̄tibus apoſtoloꝝ ſcriptū habeſt. Nō eſt eque nos reliquere verbū dei & mi-niſtrare mēſis. Quapropter .LXX. elecți ſunt diſcipuli qui exteriora pāgerēt, ipſi vero a-poſtoli verbo & oratōi inſiſtebat, inde & in euāgeliō ſcdm Luca ſcriptū eſt ita. Poſthec aūt deſignauit dñs & alios. LXX. duos, & miſit illos binos aī ſaciē ſuā in oīm ciuitatē & locum quo erat ipſe venturus. Et dicebat illis. Mefſis quidē multa, operari aūt pauci. Rogate ergo dñm mefſis, vt mittat operarioſ i meſſem ſuā. Ecce ego mittō vos ſicut agnos inter lupos. Nolite portare ſacculū, neq̄ perā, neq̄ calciamēta & nemine p viā ſalutaueritis, in qua cūq̄ domū intraueritis, primū dīcīte, pax huic domui. Et ſi ibi fuerit filius pacis, requieſcat ſup illū pax vīa. Si aut̄ ad vos reuertet, in eadē aūt domo manete edētes & bibētes q̄ ap̄d illos ſunt,

Decreta Johannis pape.

sunt, dignus est enim operarius mercede sua. Nolite trahere de domo in domum. Et in quaeruntur ciuitate intraueritis & suscepient vos, manducate quod apponunt vobis, & curate infirmos quod in illa sunt, & dicite illis. Appropinquantibus in vos regnum dei, In quaeruntur ciuitate intraueritis, & non receperint vos exentes in platea eius dicite. Etiam puluerem qui adhesit nobis de ciuitate vera extergimus in vos, tamen haec scitote, quia appropinquant regnum dei. Dico vobis quod Sodomit in illa die remisisti erit quam illi ciuitati. Et in Mattheo euangelista scriptum est. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudenter sicut serpentes, & simplices sicut colubae. Cauete autem ab hominibus, tradet enim vos in cõciliis, & in synagogis suis flagellabunt vos & animi reges, & profides ducemini propter me in testimonio illis & getibus. Cum autem tradent vos, nolite cogitare quomodo, aut quid loquimini, Dabit enim in illa hora quid loquimini, non enim vos estis qui loquimini, sed spiritus vestris qui loquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in morte, & per filium, & exurget filius in parentes & morte eos afficiens, & eritis odio omnibus propter nomen meum. Qui autem preseuerauerit usque in finem hic saluus erit. Linum namque & Cletum nihil legit unquam excepto pontificali ministerio ecclesie praeterea, sed quantum eis a beato Petro precepit, tamen solumente agebat. Nam & in canone legitur Niceno. Episcopum namque coenunt maxime quidem ab oibus qui sunt in provincia episcopis ordinari. Si autem hoc difficile fuerit, aut propter instantem necessitatem, aut propter iterum longitudinem, a tribus tantum omnimodis in idem coenuntibus, & absentibus quodque pariter modis decernentibus, & pro scripta consentientibus tunc ordinatio celebretur, firmitas autem eorum quod geruntur per unquamque priuinciam metropolitanam tribuat episcopo. Oia quodque maxima cõcilia affirmat eum non esse episcopum, qui minus quam a patribus episcopis autoritate etiam metropolitanam fuerit factus episcopus, ideoque illos quodque corepos vocatis, quia ab uno ut audiuiimus sunt episcopi episcopos non esse, nec aliquid de pontificali priuilegio agere debere presumpciuntur est, quod si nomen non habent, quodque officium possunt habere. Si ergo episcopi non sunt, & probi quodque vicem gerunt, quod ad exemplum & formam LXX, olim siebantur esse despiciunt, quod erunt. Profecto quod ratone caret, aut nihil, aut paucus puerus est. Si quis de his amplius, & quod fieri non debet voluerit scire, legat p̄fectorum apostolicorum decreta, & ibi repies. De quibus aliisque & hic inservere dignum duximus. Si domini desideramus esse discipuli ipsius imitemur vestigia, ut de nobis dicatur. Ego sum pastor bonus & agnoscet oves meas, & voco eas nocturnam, & cognoscet me meae, & reliquias. Et iterum monente dominice vocis iperio, quod beatissimus apostolus Petrus tria repetitio mysticæ sanctionis ibuit, ut Christi oves qui Christum amat, diligenter & cum magna cura pascat, quod ipsius sanctæ sedis cui pro abundantia diuinæ gratiae presumus ipsius amore & reuerentia cohortamur, ut tam superstitionis quodnullius (ut sepe dictum est) fulciatur autoritate, periculum quodnullius declinemus, ne beati magistri nostri Petri summi apostoli dilectionis, quodque amatorum dei esse testatus est vana inueniat in nobis, quodque ois negligenter pascentes toties commendatib; domini gregem cõuincti summi non amare pastorem, nec eius yelle se discipulū fieri, cuius exempla negligit imitari. Nam ergo prorsus maior acquiritur, si de commissis oibus lucrum offerat deo solicitorum pastoris. Nam & beatus Iacob qui pro vxoribus diu servierat dimicante meminimus, viginti annis fui tecum, oves tuus & capre steriles non fuerunt, arietes gregis tui non comedunt, nec capti a bestia ostendunt, ego danum omne reddebam, & quicquid furto perierat a me exigebas. Die nocturnaque estu virebar & gelu, fugiebat somnus ab oculis meis. Si igitur laborat & vigilat quodque pascat oves Laban, quanto labore quantitasque vigiliis debet ostendere quodque pascat oves dei. Sed in his oibus ipse nos instruet qui pro suis deit obitum animam, & adiuuet nos, ut de his quod nobis commissi sunt fructus multiplicetur, & mensus superruent ad aeterna gaudia reportare coedem, tatusque nos beatum Petrum apostolum principis amor accedit, ut in ouili ipsius cui oes creature sunt tradite oes taliter errantes, & illicita atque prohibita presumentes scientiam vestris studiis summo redintegrare cum desiderio festinetis, plater autem precioso Christi sanguine redempte eos non depereat deceptio. Restat etiam quod pro hostiis hi nequaquam subintrarunt, quod non habebant hostium per quod ingredierentur, quod ut dictum est, si nec episcopi sunt & plusque probi esse ambiantur, pro quod hostiis intrabunt, cum hi tamen ordines in ecclesia legantur, nec amplius ad pastorale officium aliquod patet hostium pro quod pastor intret. Audite fratres non me, sed ipsum dicente veritatem. Qui non intrat pro hostiis in ouile ouium, sed ascendet aliud, ille sursum & latro, & reliquo. Cum etiam egregius p̄fectorum dicat, fundementum aliud nemo potest ponere propter quod posuit est. Cum p̄dicta duo fundamenta in ecclesia tamen inuenientur posita, quodquid amplius positum in his inueniatur, stare nullatenus poterit. Et ideo cum oibus suis fundamentis & actionibus atque radicibus, ut euella non esse est. Ita ut amplius pullulare, nec germinare valeat. Non ergo generet & non faciat vobis fratres toties repetita locutione studium, & quod summa necessitas est superius prohibetur, quod toties illicite usurpat, & quod veritas superius exagitata magis splendescit in luce, & quod toties repetendo admonet minus usurpat. Sup his enim multa iam ab antecessoribus nostris dicta sunt, a quibus ipsi sicut nunc a nobis, ita oī ab ipsis dānati & prohibiti sunt. Ideo superius repetentes omnes monemus, ut vitetur humores & a talibus abstine-

abstineat, qui noluerint vna cum eis à sacerdotali ministerio ut rebelles fieri alieni. Quod ita de
mū, probare poterimus, si tales extirpare, & non eis fauere decertaueritis, & ita postmodū de
tali re cōrela cessabit, quia cōtumelie studio fit quod interdictū toties usurpat. Oia hæc decre
talia & cūctoꝝ decessorꝝ nō ob cōstituta quod de eccl̄asticis ordinibus & canonū promulgata
sunt disciplinis ita vobis, & oībus ep̄is ac cūctis gñaliter facerdotib⁹ custodiri debere māda
mus, vt si q̄s in illa cōmiserit veniā sibi deinceps nouerit denegari, qm̄ occurreret veritas, si
falsitas diſpliceret. Et merito nos quod summa eccl̄ia tenere debem⁹ gubernacula cā respicit,
si silētio faueam⁹ errori. Data xiiij. Calē. Augusti Iustiniano. vi. & Narsene. IIII. CC. cosuli.

Incipiunt decretā Benedicti pape.

Euerēdissimo fratri ep̄o David, Benedictus salutē in dño. Respōdere l̄is v̄fis A

Renius cogitaui, sed cū hoc meditarer tantus me dolor tetigit, vt magis flere
quod aliquid dicere delectatus sim. Sed ne fundit⁹ remaneret pauca vobis rescri
bere curau, ad potiora vos tpa cōgrue inuitas. Quod autē literæ tuæ testes sunt
q̄sdā intra "puincia Beticam esse qui dicenter neminē veraciter posse probare
trinitatē vnitatē fieri, cū neq; tres vñū, neq; vñū in tribus posse quenq; pro
prijs approbari, q̄s ob causas dilectissime fili consulta ibi apl̄icā sedis misimus, vt aut eos ad
rectam fidē cōuerti facias, aut ab ecclesia ante q̄ pestis hēc latius diuulget repellas. His frater
scripturæ testimonij vnitatē trinitatis agnoscet, & define Arrianos prauitatē sequi, vt
ab eadē possis p̄tōꝝ indulgentiā p̄mereri Esaia p̄pheta dicēte. Vidi dñm Sabaoth seden
tem sup thronū excellsum, & Seraphim stabant in circuitu ei⁹, sex ale vni, & sex ale alteri, dua
bus velabat faciē, duabus autē velabat pedes, & duabus volabat, & clamabat ad alterutrum
dicētes Sāctus, Sāctus, Sāctus dñs de⁹ Sabaoth. Si trinitas nō est q̄re tertio sanctus dixerūt?
Et si vnitatis nō ē, q̄re sub trina repetitōe vñū deū ac dñm intimarunt? Si trinitas nō ē, cur in
Genesos dicit, dixit deus, fecit deus, & bñdixit deus. Si vero vnitatis nō est, q̄re tertio dixit,
deus & nō tertio deos plurali nūero cōmendauit? Et si trinitas nō est, q̄re in Exodo dictum
est tertio, dñe, dñe dñe miserator & misericors. Si vnitatis non est, q̄re dū tertio diceret dñe
postea miserator singulariter dicit, & nō miseratores, vt plures ostēderet, intimauit? Si tri
nitatis nō est, cur Abrāhā ad ilicē Membræ fedēs, tribusq; occurrēs vni dñe dixit, & nō vt vi
derat tribus salutatōis obsequiū reddit. Si vnitatis nō ē, q̄re cum Moysi deus Abrāhā, & deus
Isaac, & deus Iacob tertio diceret, vnitatē ostendēs, hoc mihi nomen ē dixit. Non hēc sunt
nra noīa designauit? Si trinitas nō est, q̄re David tertio dixit. Bñdicat nos de⁹ deus nr, bñdi
cat nos deus. Si vnitatis nō est, q̄re cū deus tertio noīasset. Bñdicat & nō bñdicant adiunxit.
Si trinitas nō est, cur Esaias denuo dixit, dñe deus Sabaoth, deus Israēl qui sedes sup Cheru
bin. Si vnitatis nō est, q̄re qui sedes dixit, & nō qui sedetis adiunxit. Si trinitas nō est, quare in
regnoꝝ libro dicit dñe deus omnipotēs, deus Israēl sermones tui fideles sunt. Si vnitatis non
est, quare tui dicit, & nō vñi potius intimatur? Si trinitas nō ē, cur in psalmo quinquagesi
moctauo cantā, Dñe virtutū deus Israēl intēde ad visitādas oēs gētes. Si vnitatis nō est, q̄re
intende posuit & nō intēdit, vt p̄dicatus est intimauit? Si trinitas non ē, q̄re in Apocalipſi
tertio dixit; Sāctus, Sāctus, Sanctus dñs deus omnipotēs qui ē & qui erat. Si vnitatis nō ē, q̄re
nō qui sunt pluraliter, sed qui erat designauit? Si trinitas non est, q̄re in Deuteronomio di
ctum est dñs deus tuus, deus misericors ē, & audiet vocē tuā. Si vnitatis nō ē, q̄re audiat, posu
it, & nō audiāt intimauit? Si trinitas nō ē, q̄re in Iesu naue dicit libro, dñs deus deoꝝ est. Si
vnitas nō ē, q̄re est dixit & nō sunt more locutōis induxit? Si trinitas nō ē, q̄re Helias hortā
do, Dñe, dñe, dñe deus Israēl ostēde, quia tu es deus meus dixit? Si vnitatis nō ē, quare ostēde
& nō ostēdite posuit? Si trinitas nō ē, cur Mardochæus orādo, Dñe deus omnipotēs omnia in
pitātē tua sunt dixit? Si vnitatis nō ē, q̄re in tua posuit, & nō in vñ signauit? Si trinitas nō est,
cur etiā Judith orādo dixit, Dñe dñe deus omnium virtutū respice in orationē meam? Si
vnitas nō ē, q̄re respice posuit & nō respicte designauit? Si trinitas nō ē, quare in Hiere
mia dicit, dominus deus vñ deus verax ē. Si vnitatis nō ē, quare in Apocalipſi scriptū ē. Dñs
deus & sp̄ritus p̄pheta & misit angelū suū ostēdere seruis suis q̄ oportet fieri citoꝝ. Si vnitatis
nō ē, quare cū patrē & filium & sp̄iritum sanctū nominasset misit dñs dixit & nō miserunt,
sub p̄textu triū psonar̄ & nomē introduxit? Si trinitas nō ē, quare in Deuteronomio dici
tur, Dominus deus vñ hic ē deus? Si vnitatis nō ē, quare hic est dixit, & nō hi sunt plurali nu
mero designauit? Si trinitas non ē, quare in eodē dicitur libro. Dñs deus tuus deus magnus
& potēs est? Si vnitatis nō est, quare magnus & potēs non pluraliter nominatur? Si trinitas
non est, cur Tobias filiū suum cū in Rages ciuitatē cū Raphaele angelo mitteret, bñdicens
eos ita dixisse docetur, deus Abraham & deus Isaac & deus Iacob ipse implet bñdictionē